

CUPRINS

LEGENDĂ.....	2
CALENDARUL DE VACCINARE A COPIILOR.....	3
Oferta activă și gratuită.....	3
VACCINAREA COPIILOR.....	4
VACCINAREA COPIILOR.....	5
ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ.....	7
UN SINGUR VACCIN ÎMPOTRIVA A ȘASE BOLI, UNUL ÎMPOTRIVA PNEUMOCOCULUI, UNUL ÎMPOTRIVA MENINGOCOCULUI B ȘI UNUL ÎMPOTRIVA ROTAVIRUSULUI.....	7
Difteria.....	8
Tetanosul.....	9
Tusea convulsivă.....	10
Poliomielita.....	11
Hepatita B.....	12
INFECȚIILE cu Haemophilus influenzae tip b.....	13
Infecțiile cu Streptococcus pneumoniae (pneumococ).....	14
Infecțiile cu Neisseria meningitidis B (meningococul B).....	15
Infecțiile cu rotavirus.....	16
ÎN AL DOILEA AN DE VIAȚĂ.....	18
Un vaccin împotriva a patru boli și unul împotriva meningococului C.....	19
Rujeola.....	21
Oreionul.....	21
Rubeola.....	22
Varicela.....	22
Infecțiile cu Neisseria meningitidis C (meningococul C).....	23
LA VÂRSTA DE ȘASE-ȘAPTE ANI.....	24
Vaccinarea de rapel.....	24
DUPĂ VÂRSTA DE ZECE ANI.....	25
Varicela.....	26
Infecțiile cu Papilloma Virus uman - HPV.....	27
Infecțiile cu Neisseria meningitidis A, C, W₁₃₅, Y (meningococul ACWY).....	28
Vaccinurile oferite copiilor cu risc.....	29
Vaccinurile oferite copiilor cu risc.....	30
Gripa.....	30
Hepatita A.....	31
Infecțiile cu rotavirus.....	32
Infecțiile cu Neisseria meningitidis (meningococ).....	33
Vaccinuri oferite la preț de cost.....	34
Alte informații utile.....	36

LEGENDĂ

HEXAVALENT (Ciclu de bază):

- **DTPa** vaccin diftero-tetano-pertussis acelular – formularea pediatrică
- **VPI** vaccin poliomielitit inactivat
- **HBV** vaccin împotriva hepatitei B
- **Hib** vaccin anti-*Haemophilus influenzae b*

PNC vaccin antipneumococic conjugat

Men B vaccin antimeningococic B cu 4 componente

RotaV vaccin anti-Rotavirus

MMRV vaccin împotriva rujeolei-oreionului-rubeolei-varicelei (pentru copiii născuți după 2016)

MMRV 1: prima doză – MMRV 2: a doua doză

DTPa vaccin diftero-tetano-pertussis acelular - formularea pentru adulți

Men C vaccin antimeningococic C conjugat

VAR vaccin anti-varicelă

VAR 1: prima doză – VAR 2: a doua doză

HPV vaccin împotriva virusului papiloma uman (Human Papilloma Virus)

Men ACW₁₃₅Y vaccin antimeningococic conjugat A, C, W₁₃₅, Y

T₀ administrarea primei doze (Interval de timp 0)

1 lună administrarea celei de-a doua doze la o distanță de 1 lună de la prima doză

6 luni administrarea celei de-a treia doze la o distanță de 6 luni de la prima doză

Vârsta de 3 luni perioada de vârstă cuprinsă între cea de-a 8-a până la cea de-a 12-a săptămână de viață.

Vârsta de 6 ani perioada de vârstă cuprinsă între 5 și 6 ani.

CALENDARUL DE VACCINARE A COPIILOR

Oferta activă și gratuită

Vaccinul	1 an				2 ani		6-7 ani	după vârsta de 10 ani	
	3 luni	5 luni	7 luni	11 luni	13 - 15 luni	15 - 18 luni		12 ani	12 - 17 ani
Ciclu de bază	Hexavalent	Hexavalent		Hexavalent			DTPa-VPI		DTPa-VPI
Pneumococic	PNC	PNC		PNC					
Meningococic	Men B	Men B	Men B		Men C	Men B			Men ACWY
Rotavirus	Rotavirus								
Rujeolă Oreion Rubeolă Varicelă					MMRV 1		MMRV 2		
Varicelă									VAR (2 doze la o distanță de cel puțin 4 săptămâni)
Virusul Papiloma Uman (Human Papilloma Virus)								HPV (2 doze la o distanță de cel puțin 5-6 luni în funcție de produs)	

VACCINAREA COPIILOR

VACCINAREA COPIILOR

	Vaccinarea reprezintă una dintre cele mai importante realizări ale medicinei. Eradicarea globală a unei boli grave, precum variola și, de asemenea, eliminarea aproape completă a poliomielitei au fost posibile datorită vaccinărilor.
Planul regiunii Piemonte de promovare a vaccinării	Regiunea Piemonte a actualizat Planul de promovare a vaccinării în regiunea Piemonte (PPPV), conform ofertei de vaccinare stabilite prin Planul Național de Prevenire prin Vaccinare 2017-2019 (PNPV).
Ce conțin vaccinurile?	Vaccinurile sunt diferite în funcție de boala care trebuie combătută. Pot fi constituite din bacterii sau din virusuri omorâte sau atenuate, (inofensive) ori din părți ale acestora sau chiar din substanțe produse de acestea, care sunt inactice.
Cum acționează vaccinurile?	Vaccinurile acționează prin stimularea unui sistem natural de apărare: sistemul imunitar. Acesta are scopul de a produce anticorpi și celule protectoare, în măsură să prevină apariția bolii. De-a lungul vieții noastre trebuie să ne apărăm împotriva a mii de virusuri și bacterii pe care le întâlnim pretutindeni în mediul din jurul nostru.
Ce boli previn?	Vaccinurile luptă împotriva bolilor infecțioase periculoase pentru care nu există niciun tratament (poliomielita, tetanosul) sau pentru care tratamentul nu este întotdeauna eficient (difterie, boli invazive cauzate de bacterii precum Haemophilus, meningococ, pneumococ, hepatita B, varicela) ori împotriva bolilor care pot determina complicații grave (rujeolă, rubeolă, oreion, tuse convulsivă). În plus, în prezent există vaccinuri pentru prevenirea infecțiilor cauzate de anumite virusuri, care, uneori, pot cauza cancer.
Înainte de vaccinare	Pentru vaccinarea în cunoștință de cauză este necesar ca părinții să solicite întotdeauna informații și clarificări serviciului de vaccinare și medicului pediatru. Înainte de vaccinare personalul medical al serviciului verifică dacă există contraindicații și examinează dosarul medical al copilului (de exemplu, carnetul de sănătate). Părinții sunt invitați să se adreseze serviciului de vaccinare și medicului pediatru pentru orice nelămurire, precum și pentru orice observații utile.
False contraindicații	Nu reprezintă contraindicații pentru vaccinare: <ul style="list-style-type: none"> • febra <38° C sau diareea ușoară; • tratamentul cu antibiotice în curs; • nașterea înainte de termen, chiar și cu greutate redusă; • eczeme ale sugarilor (crustă de lapte); • sindromul Down; • infecția cu HIV; • expunerea recentă la infecții; • sarcina mamei sau a unei alte femei care face parte din familie; • alăptarea.
După vaccinare	După vaccinare, în unele cazuri, pot apărea reacții locale, cum ar fi umflături, roșeață sau durere, care pot fi tratate pur și simplu prin aplicarea de comprese reci. Uneori poate apărea febra, care, dacă este mai mare de 38 ° C, va fi tratată prin administrarea unui medicament antifebril. Mai rar, după vaccinare pot apărea alte reacții adverse. În aceste cazuri, se recomandă să se prezinte imediat reacțiile respective pediatrului și/sau serviciului de vaccinare pentru evaluare și un tratament cât mai adecvat.

Bine de știut	<p>Vaccinarea este un act medical preventiv sigur și eficient și este practică în întreaga lume.</p> <p>Prin această intervenție unele boli sunt ținute sub control, iar altele ar putea fi eradicate.</p> <p>O acoperire mare de vaccinare în rândul copiilor reduce răspândirea agentului infecțios și, prin urmare, protejează și acele câteva persoane care, din diferite motive, nu au fost vaccinate.</p>
----------------------	---

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

UN SINGUR VACCIN ÎMPOTRIVA A ȘASE BOLI, UNUL ÎMPOTRIVA PNEUMOCOCULUI, UNUL ÎMPOTRIVA MENINGOCOCCULUI B ȘI UNUL ÎMPOTRIVA ROTAVIRUSULUI

În primul an de viață a copilului sunt oferite patru vaccinuri: vaccinul hexavalent și vaccinul pneumococic (administrat simultan în aceeași sesiune), vaccinul împotriva meningococului de tip B și vaccinul împotriva infecției cu rotavirus.

Vaccinul hexavalent

Vaccinul hexavalent, cu șase componente, luptă împotriva următoarelor boli:

- difterie
- tetanos
- tuse convulsivă
- poliomielită
- hepatita B
- infecții cu *Haemophilus influenzae* tip b

Efectele secundare ale vaccinului hexavalent

După orice vaccinare este posibil să apară unele efecte secundare de tip local și general.

În locul injectării pot să apară în 24-48 ore: durere, roșeață și umflături. Acestea sunt, de obicei, reacții ușoare, care durează o perioadă scurtă de timp.

În primele două zile după injectare, copilul poate prezenta, de asemenea, febră (de obicei, nu mai mare de 38 ° C), iritabilitate sau somnolență. Aceste reacții durează timp de una sau două zile.

În mod excepțional (mai puțin de 1/10.000) este posibil să apară febră mai mare de 40,5 °C, plâns neconsolabil care durează mai mult de trei ore, episoade similare cu colapsul, convulsii, care pot fi asociate cu vaccinul împotriva tusei convulsive. Aceste reacții nu lasă urmări, dar totuși, situația trebuie evaluată cu atenție la următoarele doze.

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

Difteria

Boala	<p>Difteria este o boală infecțioasă contagioasă foarte gravă care se transmite mai ales pe cale respiratorie și este cauzată de o bacterie (<i>Corynebacterium diphtheriae</i>), care produce manifestări diferite în funcție de locul infecției: faringite, laringite, pseudomembrane care împiedică respirația. Cele mai grave manifestări pe care le poate avea difteria afectează inima și sistemul nervos. Aproximativ 1 din 10 cazuri poate fi mortal, chiar dacă se administrează un tratament cu antibiotice.</p> <p>După introducerea în 1939 a vaccinării stabilite prin lege în Italia, ultimul caz mortal la copii a avut loc în anul 1991: victima a fost o fetiță nevaccinată. În anii '90, în țările din Europa de Est, din cauza nevaccinării, a existat o teribilă epidemie de difterie care a durat mai mulți ani, provocând mii de decese. Așadar, germenele este încă în jur și poate lovi masiv populațiile neprotejate.</p> <p>Din aceste motive este importantă vaccinarea copiilor împotriva difteriei și efectuarea de rapeluri în continuare, precum și vaccinarea împotriva tetanosului și a tusei convulsive, la copii și la adulți (la fiecare 10 ani).</p>
Vaccinarea	Eficacitatea vaccinului hexavalent împotriva difteriei, este de 95%. Ciclul recomandat este compus din 3 doze (la vârsta de 3/5/11-13 luni). Este nevoie de rapel la vârsta de 6 - 7 ani și apoi la vârsta de 12 - 17 ani.
Când trebuie amânată vaccinarea	Vaccinarea trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	Nu există condiții speciale de sănătate care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția unor reacții alergice grave anterioare la substanțele conținute în vaccin sau la administrarea anterioară a vaccinului respectiv.
Efecte secundare	A se vedea efectele secundare ale vaccinului hexavalent (p. 7).

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

Tetanosul

Boala	<p>Tetanosul este o boală foarte gravă cauzată de un bacil (<i>Clostridium tetani</i>) în măsură să producă o substanță care provoacă contracții puternice și dureroase ce afectează toți mușchii, începând de la față și până la nivelul membrelor. Germenele supraviețuiește în orice mediu. Acesta intră în contact cu organismul nostru prin intermediul rănilor, în care poate găsi condițiile adecvate pentru a se multiplica și pentru a produce toxine.</p> <p>Tetanosul este o infecție care nu se transmite de la om la om. Vaccinul antitetanos este utilizat, prin urmare, pentru a proteja o persoană și reprezintă singura protecție eficientă împotriva acestei infecții.</p>
Vaccinarea	<p>Eficacitatea vaccinului hexavalent împotriva tetanosului este de aproximativ 100%.</p> <p>Ciclul recomandat este compus din 3 doze (la vârsta de 3/5/11-13 luni). Este nevoie de rapel la vârsta de 6 - 7 ani și apoi la vârsta de 12 - 17 ani.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Vaccinarea trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Nu există condiții speciale de sănătate care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția unor reacții alergice grave anterioare la substanțele conținute în vaccin sau la administrarea anterioară a vaccinului respectiv.</p>
Efecte secundare	<p>A se vedea efectele secundare ale vaccinului hexavalent (p. 7).</p>

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

Tusea convulsivă

Boala	<p>Tusea convulsivă este o boală infecțioasă contagioasă provocată de o bacterie (<i>Bordetella pertussis</i>) care se transmite pe cale respiratorie. Tusea convulsivă durează câteva săptămâni: la început se manifestă prin strănut, secreții nazale, febră ușoară, tuse cu catar; mai târziu apar „atacuri de tuse” (spasme), urmate uneori de vărsături.</p> <p>În general, tusea convulsivă se vindecă, fără a avea urmări. Este posibil totuși să apară complicații în 5-6% dintre cazuri, cum ar fi laringite, pneumonii, convulsii și leziuni cerebrale.</p> <p>Boala este deosebit de gravă în primul an de viață: la nou-născuți și sugari se manifestă adesea prin adevărate crize de sufocare, care necesită internarea în spital. De asemenea, sunt frecvente inflamațiile severe ale creierului (encefalită), care pot provoca daune permanente sau, în cazurile mai grave, chiar moartea (letalitatea în primul an de viață: aproximativ 1%).</p> <p>Chiar și în absența complicațiilor, tusea convulsivă presupune un disconfort semnificativ pentru copil, deoarece crizele de tuse îi limitează jocul, mișcarea și îl împiedică să aibă un somn liniștit și să se hrănească.</p> <p>În trecut, în Italia epidemiile de tuse convulsivă aveau loc la fiecare 3-4 ani, cu mii de cazuri. În prezent, datorită vaccinării, incidența este foarte scăzută: 1-2 cazuri la 100.000 de persoane/an.</p>
Vaccinarea	<p>Eficacitatea vaccinului hexavalent împotriva tusei convulsive este de aproximativ 85%.</p> <p>Ciclul recomandat este compus din 3 doze (la vârsta de 3/5/11-13 luni). Este nevoie de rapel la vârsta de 6 - 7 ani și apoi la vârsta de 12 - 17 ani, deoarece s-a demonstrat că imunitatea, atât naturală (prin depășirea bolii), cât și dobândită (prin vaccinare) scade de-a lungul anilor.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Vaccinarea împotriva tusei convulsive trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic. Medicul care va efectua vaccinarea va lua în considerare posibilitatea amânării acesteia, de asemenea, în cazul tulburărilor neurologice a căror cauză nu a fost încă suficient determinată, până la clarificarea problemei sau până la stabilirea diagnosticului.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>În cazul în care copilul suferă de o boală neurologică gravă care se poate agrava în timp, medicul va evalua de la caz la caz, dacă se recomandă efectuarea vaccinării. Vaccinul poate fi administrat și copiilor care, în trecut au manifestat „convulsii febrile”, cu atenționarea de a se verifica eventuala apariție a febrei. Nu trebuie vaccinate persoanele care au prezentat reacții alergice severe la substanțele conținute în vaccin sau reacții severe la administrarea anterioară a vaccinului respectiv.</p>
Efecte secundare	<p>A se vedea efectele secundare ale vaccinului hexavalent (p. 7).</p>

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

Poliomielita

Boala	<p>Poliomielita este o boală infecțioasă contagioasă cauzată de trei tipuri diferite de virusuri care intră în organism, în special, prin sistemul digestiv. Este o boală foarte periculoasă, care, în cazurile severe, poate provoca paralizia membrelor și uneori chiar moartea. Nu există medicamente pentru tratarea poliomielitei: singura posibilitate concretă este reprezentată de prevenirea prin vaccinare.</p> <p>Ultima epidemie, înainte de adoptarea vaccinării care a fost introdusă în 1964 (Legea din 1966), datează din 1958.</p> <p>Ultimul caz de poliomielită a fost înregistrat în Italia, în 1983, la un copil nevaccinat.</p> <p>Boala este încă prezentă în multe țări din întreaga lume și este important să se continue protejarea copiilor prin vaccinare, având în vedere, de asemenea, călătoriile internaționale tot mai frecvente.</p>
Vaccinarea	<p>Componenta antipolio prezentă în vaccinul hexavalent este așa-numitul vaccin Salk (VPI), care conține virusuri omorâte. Eficacitatea vaccinului hexavalent împotriva poliomielitei este de 90 - 100%, după a doua doză. Ciclul recomandat este compus din 3 doze (la vârsta de 3/5/11-13 luni). Este nevoie de rapel la vârsta de 6 - 7 ani, iar începând din anul 2018 se va oferi, de asemenea, un rapel la vârsta adolescenței.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Vaccinarea împotriva poliomielitei trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Vaccinul Salk nu trebuie administrat în cazul în care copilul a manifestat reacții alergice severe la substanțele conținute în vaccin sau după administrarea anterioară a vaccinului respectiv.</p>
Efecte secundare	<p>A se vedea efectele secundare ale vaccinului hexavalent (p. 7).</p>

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

Hepatita B

Boala	<p>Hepatita B este o boală infecțioasă contagioasă cauzată de un virus care afectează ficatul.</p> <p>În majoritatea cazurilor, infecția nu dă simptome evidente sau specifice. Doar la unele persoane (5-6%) apar slăbiciune, dureri articulare, greață, vărsături, febră, piele și ochi gălbui (<i>icter</i>). Majoritatea persoanelor (85-90%) se vindecă complet; în unele cazuri, mai ales la adulți, boala poate fi fatală; în 5-6% dintre cazuri, persoanele afectate pot rămâne purtători cronici ai virusului și aproximativ jumătate dintre acestea pot ajunge la boli hepatice foarte grave, cum ar fi ciroza hepatică sau tumori hepatice.</p> <p>Virusul hepatitei B se transmite de la persoanele bolnave sau de la persoanele purtătoare prin sânge, contact sexual, contact cu obiecte de uz personal: aparate de ras, periuțe de dinți, articole de manichiură și altele. Se estimează că, în fiecare an, aproximativ 1.000 de persoane mor din cauza hepatitei B sau din cauza bolilor cronice cauzate de acest virus.</p> <p>Administrarea acestui vaccin a fost inițiată în Italia, pentru toți nou-născuții începând cu anul 1991.</p> <p>Copiii care provin dintr-o mamă purtătoare a bolii cronice au o probabilitate mare de a se contagia în timpul nașterii și, astfel, de a fi infectați în cazul în care nu sunt vaccinați cât mai curând posibil.</p> <p>În plus, vaccinul este oferit gratuit persoanelor expuse în mod special riscului de a contracta această infecție. Copiii femeilor „purtătoare cronice” primesc prima doză de vaccin în ziua în care se nasc, împreună cu imunoglobuline (anticorpi) și acest lucru îi protejează în mod eficient de infecție.</p>
Vaccinarea	<p>Vaccinul împotriva hepatitei B utilizat în prezent conține o parte a virusului și, prin urmare, nu poate transmite boala, ci poate doar să stimuleze sistemul de apărare împotriva infecției.</p> <p>Eficacitatea vaccinului hexavalent împotriva hepatitei B este de 98%. Ciclul recomandat este compus din 3 doze (la vârsta de 3/5/11-13 luni). Nu este necesară revaccinarea.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Vaccinarea trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Vaccinul nu trebuie administrat persoanelor care au prezentat reacții alergice severe la substanțele conținute în vaccin (de ex. drojdie de bere) sau reacții severe la administrarea anterioară a vaccinului respectiv.</p>
Efecte secundare	<p>A se vedea efectele secundare ale vaccinului hexavalent (p. 7).</p>

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

INFECȚIILE cu *Haemophilus influenzae* tip b

Boala	<p><i>Haemophilus influenzae</i> de tip b este o bacterie care în mod normal se găsește în gât sau în nas și se transmite de la o persoană la alta pe cale respiratorie. De obicei, această bacterie nu provoacă nicio leziune; cu toate acestea, la unii copii nu infectează doar gâtul, ci reușește să ajungă prin sânge și la alte organe, cauzând boli foarte grave. Dintre acestea cea mai frecventă este meningita, uneori, încă mortală (letalitate în 5% din cazuri) și care, în orice caz, poate lăsa urmări grave permanente, cum ar fi surditate, orbire, paralizie, retard mintal. Uneori, bacteriile atacă gâtul, cauzând în mod excepțional o infecție atât de gravă (epiglotita), încât poate duce la moarte prin sufocare, sau atacă plămânii (pneumonie) ori infectează tot organismul (sepsis).</p> <p>Cei mai expuși riscului sunt copiii cu vârsta între 3 luni și 5 ani (și cel mai adesea, cei cu vârsta sub 2 ani).</p> <p>După introducerea vaccinării, boala practic a dispărut, cu o incidență de 0,6/100.000 pe an.</p>
Vaccinarea	<p>Vaccinul reprezintă singura modalitate de a preveni cele mai grave infecții cu <i>Haemophilus Influenzae</i> de tip b la copiii cu vârsta de până la 5 ani. Vaccinul este foarte eficient atât în prevenirea bolii, cât și în eliminarea purtătorilor, adică, astfel cum este cazul copiilor sănătoși care, odată infectați, permit răspândirea bacteriei și menținerea cazurilor de boală. Vaccinarea este o prioritate pentru toți copiii începând cu vârsta de 3 luni și este deosebit de important de știut dacă copilul se află într-o situație de risc.</p> <p>Eficacitatea vaccinului hexavalent împotriva infecției cu <i>Haemophilus Influenzae</i> de tip b este de 90%.</p> <p>Ciclul recomandat este compus din 3 doze (la vârsta de 3/5/11-13 luni). Nu este necesară revaccinarea.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Această vaccinare, la fel ca celelalte, trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Nu există situații clinice care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția unor reacții alergice foarte grave anterioare la substanțele conținute în vaccin sau la administrarea anterioară a vaccinului respectiv.</p>
Efecte secundare	<p>A se vedea efectele secundare ale vaccinului hexavalent (p. 7).</p>

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

Vaccinul pneumococic

Infecțiile cu *Streptococcus pneumoniae* (pneumococ)

Boala	<p>Infecția cu <i>Streptococcus pneumoniae</i> (pneumococ) poate provoca boli grave. Aceasta este una dintre principalele cauze ale meningitei (infecția membranelor care acoperă sistemul nervos central). Poate provoca, de asemenea, alte boli, cum ar fi pneumonia, otita, septicemia (infecția sângelui). Este posibil să lase consecințe permanente, cum ar fi surditate (15-30%) și retard mental (5-20%). Pneumococul se transmite de la o persoană la alta pe cale respiratorie.</p> <p>În fiecare an, în Italia, sunt raportate aproximativ 3 cazuri de meningită sau sepsis pneumococic la 100.000 de copii cu vârsta sub 5 ani.</p> <p>Categoria de vârstă cu riscul cel mai crescut de boală „invazivă” sunt copiii cu vârsta între 0 și 5 ani și adulții cu vârsta peste 64 de ani.</p>
Vaccinarea	<p>Vaccinul pneumococic conjugat previne peste 80% dintre infecțiile pneumococice. Poate preveni, de asemenea, unele otite, dar având în vedere faptul că și cauzele infecției urechii sunt variate vaccinul este eficient doar împotriva unora dintre acestea.</p> <p>Eficacitatea vaccinului este de 80% față de boala invazivă, de 30% împotriva pneumoniei și de 6-10% împotriva otitelor medii. Ciclul recomandat pentru nou-născuți în primul an de viață prevede 3 doze (la vârsta de 3/5/11 luni).</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Această vaccinare, la fel ca celelalte, trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Nu există situații clinice care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția acelor persoane care au prezentat reacții alergice semnificative la substanțele conținute în vaccin sau la doze anterioare ale vaccinului respectiv.</p>
Efecte secundare	<p>Vaccinul pneumococic este bine tolerat.</p> <p>Vaccinul provoacă reacții precum roșeață, durere și umflături în locul în care a fost efectuată injecția. Este posibil să apară fenomene de iritabilitate sau somnolență; sunt frecvente reacțiile febrile.</p>

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

Vaccinul împotriva meningococului B Infecțiile cu *Neisseria meningitidis* B (meningococul B)

Boala	<p>Infecția meningococică B (<i>Neisseria meningitidis</i> B) poate provoca boli grave. Se poate manifesta prin meningită (infecția membranei care acoperă sistemul nervos central) sau prin septicemie (infecția sângelui). În 10% dintre cazuri rămân sechele neurologice și în 3-7% dintre cazuri rămân sechele majore (deficite cognitive sau motorii, surditate, convulsii, tulburări de vedere, hidrocefalie). În medie, în fiecare an, în Italia se îmbolnăvesc de boala meningococică aproximativ 150 de persoane, majoritatea copii. În perioada 2007-2009, serogrupul B este cel mai prezent (59,6% dintre cazurile de boală meningococică). Majoritatea cazurilor rămase se datorează meningococului C.</p> <p>Boala afectează în principal copiii cu vârsta sub 5 ani și mai ales în primele 12 luni de viață; poate să apară la pacienții cu alte boli care sunt predispuși, precum și la persoanele care trăiesc în colectivitate (militari, studenții din colegii etc.). O altă categorie de vârstă supusă riscului, deși mai puțin frecvent, este cea a adolescenților și a tinerilor adulți. Unele persoane, cum ar fi pacienții cu asplenie sau cu imunodeficiență prezintă un risc crescut de boli.</p>
Vaccinarea	<p>În Piemonte, vaccinul antimeningococic de tip B este oferit în mod activ și gratuit copiilor născuți începând cu data de 01.01.2017, cu o schemă de 4 doze (la vârsta de 3, 5, 7, 15-18 luni); în toate celelalte situații este oferit la preț de cost. Vaccinarea este gratuită pentru persoanele cu risc și pentru persoanele care călătoresc în zone cu risc în cazul în care vârsta lor este mai mică de 18 ani sau dacă sunt voluntari implicați în proiecte de cooperare sau umanitare.</p> <p>Vaccinurile antimeningococice sunt puternic recomandate pentru persoanele cu risc sau pentru cele care suferă de anumite boli ori care prezintă unele condiții speciale:</p> <ul style="list-style-type: none">o asplenie anatomică și funcționalăo imunodeficiențe congenitale și dobânditeo deficit de factori ai complementuluio hemoglobinopatieo pierderea de fluide din cauze congenitale sau dobândite. <p>Vaccinarea reprezintă cel mai eficient mijloc de reducere a riscului de deces sau de daune permanente rezultate din infecția meningococică.</p> <p>Vaccinul antimeningococic B este gratuit pentru persoanele cu risc.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Această vaccinare, la fel ca celelalte, trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Nu există situații clinice care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția acelor persoane care au prezentat reacții alergice semnificative la substanțele conținute în vaccin sau la doze anterioare ale vaccinului respectiv.</p>
Efecte secundare	<p>Vaccinul împotriva meningococului B provoacă, de obicei, reacții febrile și reacții locale, cum ar fi roșeață, durere și umflături în locul de injectare. Pentru a reduce febra și pentru a calma durerea este necesară administrarea de paracetamol. Uneori, reacțiile locale pot fi deosebit de intense și prelungite, cu durere persistentă și umflături timp de mai multe zile. La copiii mici starea de agitație și de iritabilitate se datorează durerii locale: în acest caz este util să se administreze paracetamol, chiar și în absența febrei.</p> <p>La fel ca în cazul tuturor vaccinurilor, în mod excepțional, este posibil să apară reacții alergice chiar și severe.</p>

ÎN PRIMUL AN DE VIAȚĂ

Vaccinul împotriva rotavirusului Infecțiile cu rotavirus

Boala	<p>Rotavirusul reprezintă cauza a 80% dintre cazurile de gastroenterită virală la copiii cu vârsta sub 5 ani. În fiecare an, în Italia, acest virus este responsabil pentru aproximativ 10.000 de internări în spital. În Piemonte, în perioada 2001-2005, au fost internați 2909 de copii cu rotavirus.</p> <p>Toți copiii vin în contact cu virusul până la vârsta de 5 ani; virusul infectează pentru prima dată, mai ales între vârsta de 6 și 24 luni, provocând o gastroenterită acută cu diaree, vărsături și febră iar, în cazuri severe, cu deshidratare. Episoadele de diaree se pot repeta, din cauza diferitelor tipuri de Rotavirus, dar cu mai puțină severitate.</p> <p>Transmiterea are loc în special în comunitatea de copii. Se consideră că în țările industrializate rotavirusul reprezintă cauza a 40% dintre cazurile de diaree la copii. Acest virus se transmite fie prin contactul cu obiecte contaminate de fecale, fie pe cale respiratorie.</p>
Vaccinarea	<p>Vaccinurile disponibile în prezent sunt constituite din virusuri vii atenuate, dintre cele mai frecvente tipuri răspândite în rândul populației; vaccinul se administrează pe cale orală, în două sau trei doze, în funcție de produsul utilizat, începând de la vârsta de 6-8 săptămâni și nu mai târziu de 24-32 de săptămâni (în funcție de produsul utilizat). Nu trebuie repetat, deoarece, după vârsta de 5 ani boala nu mai constituie o problemă.</p> <p>Vaccinarea reprezintă o prioritate pentru copiii cu risc:</p> <ul style="list-style-type: none">• născuți prematur sau mici ca vârstă gestațională;• care suferă de boli cronice ale sistemului circulator, ale sistemului nefro-urinar, nervos central, respirator, metabolic, diagnosticați în cea de-a 3-a lună de viață, ceea ce implică spitalizări frecvente,• care călătoresc în zone cu risc, datorită unei asistențe sanitare inadecvate. <p>Eficacitatea vaccinului este de cel puțin 90% în prevenirea formelor de diaree severă și de 74-85% împotriva oricărui tip de diaree cauzată de rotavirus.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Această vaccinare, la fel ca celelalte, trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Nu există situații clinice care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția acelor persoane care au prezentat reacții alergice semnificative la substanțele conținute în vaccin sau la doze anterioare ale vaccinului respectiv, precum și a copiilor cu imunodeficiență severă combinată (SCID). Măsuri de precauție trebuie luate în cazul copiilor cu deficit imun, cu boală moderată sau severă, inclusiv cu gastroenterită.</p>
Efecte secundare	<p>Vaccinul este bine tolerat, după cum arată un experiment foarte amplu de pre-înregistrare, care a exclus reacții adverse grave.</p> <p>Cele mai frecvente efecte secundare sunt diareea și iritabilitatea. Foarte rar (la mai puțin de 1 din 10.000 de copii), în termen de 30 de zile de la vaccinare (în special, în termen de 7 zile de la prima doză) au fost observate cazuri de invaginație, o afecțiune gravă în care o parte a intestinului pătrunde în altă parte a intestinului, având ca rezultat obstrucția. Prin urmare, medicul pediatru trebuie contactat imediat în cazul în care copilul prezintă oricare dintre următoarele manifestări care pot duce la suspectarea de invaginație intestinală: dureri violente la nivelul stomacului sau al abdomenului, vărsături persistente, sânge în scaune, balonare abdominală și/sau febră mare.</p>

Unele măsuri de precauție ce trebuie adoptate după vaccinare	Virusul vaccinului este eliminat prin materiile fecale după vaccinare, cu un vârf maxim în jurul celei de a șaptea zi. Așadar, există un risc teoretic de transmitere a virusului la persoanele care sunt în contact apropiat cu copilul. Din acest motiv, persoanele care au contact cu copiii recent vaccinați trebuie să respecte regulile de igienă personală (de ex. spălarea pe mâini după schimbarea scutecelor copilului). Persoanele cu imunodeficiență severă, adică persoanele cu afecțiuni maligne sau care au, indiferent de motiv, o imunitate scăzută sau care urmează un tratament care le slăbește sistemul imunitar, ar trebui să evite contactul cu scaunele copiilor.
---	---

ÎN AL DOILEA AN DE VIAȚĂ

ÎN AL DOILEA AN DE VIAȚĂ

Un vaccin împotriva a patru boli și unul împotriva meningococului C

În al doilea an de viață a copilului sunt oferite două vaccinuri: vaccinul împotriva rujeolei, oreionului, rubeolei, varicelei (MMRV/RORV) și vaccinul împotriva meningococului C.

Vaccinul tetravalent

Planul Național de Prevenire prin Vaccinare 2017-2019 a introdus vaccinarea împotriva varicelei, care este oferită împreună cu vaccinarea împotriva rujeolei, oreionului, rubeolei, printr-un vaccin tetravalent.

Vaccinul cu patru componente conține în aceeași fiolă 4 virusuri vii, dar atenuate, responsabile de infecții. Avantajele acestui preparat sunt reprezentate de faptul că printr-o singură injecție pe care o primește copilul, colectivitatea este mai bine protejată, deoarece scade, în același timp gradul de răspândire a tuturor celor patru virusuri.

Vaccinul care se administrează printr-o injecție subcutanată, de obicei, în partea superioară a brațului, s-a demonstrat a fi eficient și sigur. După administrarea unei singure doze de vaccin, peste 95% dintre subiecți au dezvoltat anticorpi împotriva rujeolei și a rubeolei și peste 90% împotriva oreionului și varicelei.

Ciclul recomandat constă într-o doză administrată între vârsta de 13 și 15 luni.

Este necesar să se administreze o a doua doză la vârsta de 6 - 7 ani.

Vaccinarea unei persoane care s-a vindecat în mod natural de boală, chiar și fără simptome sau care a fost deja vaccinată împotriva uneia dintre aceste boli, este foarte bine tolerată și nu expune la efecte secundare suplimentare.

Marea majoritate a persoanelor care au fost vaccinate nu prezintă nicio tulburare după vaccinare.

Eventualele reacții apar, de obicei, între a 5-a și a 12-a zi după vaccinare.

Reacții obișnuite

- umflături și roșeață în locul injectării
- febră (cel puțin 1 caz din 10)
- exantem, adică o erupție similară cu rubeola sau varicela (mai puțin de 1 caz din 10)
- mărirea glandei parotide, glanda care crește în mod normal în volum cu ocazia oreionului (mai puțin de 1 din 100).

Reacții rare

- scăderea tranzitorie a numărului plachetelor sanguine (1 caz din 40.000); aceeași afecțiune apare mult mai frecvent la copiii care se îmbolnăvesc de rujeolă sau rubeolă (1 caz din 3000);
- convulsii febrile (până la 1 caz la fiecare 1000 de doze);
- la fel ca în cazul tuturor produselor de origine biologică pot apărea reacții alergice chiar și severe (foarte rare): din acest motiv, este recomandată rămânerea în sala de așteptare timp de 15 minute după vaccinare.

S-a vehiculat ipoteza conform căreia vaccinurile care conțin componenta rujeolei ar putea provoca autismul. Cercetările științifice efectuate pentru a testa această ipoteză au demonstrat însă, că dezvoltarea autismului nu este deloc legată de utilizarea vaccinului ROR sau a oricărui alt vaccin.

Circumstanțele în care se recomandă amânarea acestei vaccinării sunt:

- boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic;
- administrarea recentă de imunoglobuline, sânge sau plasmă, produse care pot împiedica un răspuns imun bun la vaccin;
- administrarea recentă a unui alt vaccin pe bază de virusuri vii.

Acest vaccin nu trebuie administrat în următoarele cazuri:

- defecte grave ale sistemul imunitar din cauza unor boli sau tratamente;
- reacții alergice severe la componenții vaccinului sau la administrarea anterioară a vaccinului respectiv.

Scopul principal al vaccinării este prevenirea eventualelor complicații care apar în urma acestor patru boli (descrise în paginile următoare).

ÎN AL DOILEA AN DE VIAȚĂ

Rujeola

Boala	<p>Rujeola este o boală infecțioasă foarte contagioasă cauzată de un virus care se transmite pe cale respiratorie. Aceasta este caracterizată prin febră mare, tuse persistentă, secreții nazale, conjunctivită și erupții cutanate (pete roșii la nivelul pielii). Contagiarea este prezentă încă de la începutul simptomelor până la 4 zile după apariția erupției.</p> <p>Complicațiile sunt mai frecvente și mai severe la copiii mici și la vârsta maturității. În special, acestea pot fi sub formă de otită (2-8% din cazuri), laringită și bronhopneumonii (3-10% din cazuri), convulsii și encefalită (1 caz la 1000), scăderea numărului plachetelor sanguine, surditate, retard mintal sau epilepsie în 40 % din cazuri. O complicație foarte gravă mai târzie (poate apărea după mai mulți ani) este Panencefalita sclerozantă subacută (4/11 din 100.000 de cazuri). În țările dezvoltate, rujeola poate duce la deces în cel puțin 1 caz din 10000. În Italia, în anii de epidemie, au existat mii de cazuri de boală, cu variații considerabile între regiuni, ca urmare a diferitelor rate de vaccinare. Boala poate ucide din nou, în aproximativ 1 caz din 1000, așa cum s-a întâmplat și în cazul epidemiei care a avut loc în Italia în 2002, cu raportarea a mii de cazuri și a peste 8 decese.</p>
--------------	---

Oreionul

Boala	<p>Parotidita epidemică, denumită în mod obișnuit „oreion”, este o boală infecțioasă cauzată de un virus care se transmite pe cale respiratorie. Această boală se manifestă prin umflarea dureroasă a unei glande salivare situate în fața urechii și sub aceasta: glanda parotidă. Se pot umfla una sau ambele glande parotidite, precum și alte glande salivare (sublinguale și/sau submaxilare); de multe ori acestea dau dureri de cap, dureri abdominale și febră. Boala este contagioasă cu 1-2 zile înainte de mărirea glandelor și până la 6-8 zile după. Complicațiile posibile sunt: meningita (3 din 1000), encefalita (1-2 din 100.000), leziuni ale organelor auzului (5 din 100.000, cu 1% surditate permanentă) și inflamația pancreasului (2-4%). Moartea apare la 1 caz din 10.000.</p> <p>În cazul în care boala afectează un bărbat trecut de vârsta pubertății, aceasta se poate complica printr-o inflamație care afectează unul sau ambele testicule (20-30% din cazuri).</p> <p>În Italia, incidența bolii a scăzut în ultimul deceniu datorită vaccinării.</p>
--------------	---

ÎN AL DOILEA AN DE VIAȚĂ

Rubeola

Boala	<p>Rubeola este o boală infecțioasă cauzată de un virus care se transmite pe cale respiratorie. În general, este o boală benignă, care trece adesea neobservată (în 25-50% din cazuri).</p> <p>Aceasta se manifestă prin febră, umflarea generală a glandelor (a ganglionilor limfatici, în special a celor de la nivelul gâtului și a cefei) și prin apariția de scurtă durată a unor pete roz la nivelul pielii. Este contagioasă în săptămâna de dinainte și în cea care urmează manifestării cutanate. Certitudinea de a fi avut rubeolă poate fi obținută numai printr-un test de sânge specific (testul Rubeo), deoarece aceleași simptome pot fi provocate și de alte virusuri. Ocazional la copii, și mai des la fete și femei pot fi observate dureri articulare tranzitorii. Complicațiile grave, cum ar fi encefalita (1 din 6000 de cazuri) și scăderea plachetelor (1 din 3000 de cazuri) sunt excepționale, au o evoluție benignă și nu lasă urmări permanente. Riscul cel mai grav pe care îl prezintă rubeola este cel de a ataca în primele cinci luni de sarcină o femeie care nu este „protejată”, adică care nu este vaccinată sau care nu a fost infectată anterior. În acest caz, virusul poate ajunge la embrion (sau făt) prin placentă și poate provoca leziuni grave, cum ar fi avortul sau rubeola congenitală (malformații ale inimii, ochilor, organului auzului sau ale creierului). În Italia, la fiecare 3-4 ani, apar epidemii cu mii de cazuri de boală și se estimează că în fiecare an există zeci de cazuri de rubeolă congenitală.</p>
--------------	--

Varicela

Boala	<p>Varicela este o boală infecțioasă foarte contagioasă. Transmiterea bolii are loc prin contact cu leziuni ale persoanei infectate sau pe cale respiratorie.</p> <p>Aceasta se manifestă prin febră ușoară, dureri de cap și indispoziție, urmată de apariția erupției la nivelul pielii: mici pete roșii în relief (papule), care se transformă în vezicule și care persista timp de 3-4 zile. Ulterior, acestea se transformă în cruste.</p> <p>Perioada de incubație este de 14-21 zile. Contagierea are loc înainte cu 5 zile de la erupția cutanată și până la 5 zile după apariția veziculelor. Complicațiile pot fi următoarele: suprainfecția bacteriană a veziculelor, pneumonie (cea mai frecventă complicație la adulți, în 20% din cazuri), scăderea numărului plachetelor sanguine, meningoencefalită (1,7 cazuri din 100.000 la copii, 15 cazuri din 100.000 la adulți) și ataxie, adică tulburarea severă a mișcărilor (1 caz din 4000 la copiii cu vârsta sub 15 ani). Infecția contractată de către o femeie gravidă poate afecta fătul sau poate cauza varicela la nou-născuți.</p> <p>Letalitatea în cazul varicelei este de 2 cazuri la 100.000 (30 cazuri din 100.000 la adulți) și în fiecare an sunt internate în spital aproximativ 2.000 de persoane (din care 2/3 sunt copii) din cauza complicațiilor acestei boli.</p> <p>Odată ce a avut loc infectarea, virusul varicelei persistă într-o formă latentă. În unele cazuri (10-20%), în special la vârstnici și pacienții cu imunitate scăzută, virusul se poate reactiva cauzând herpes zoster sau „zona zoster”, caracterizată prin leziuni veziculare, distribuite în grup în zone localizate ale suprafeței corpului, de multe ori însoțite de o durere puternică. În prezent varicela este boala cea mai răspândită în Italia, cu mii de cazuri raportate în fiecare an.</p>
--------------	---

ÎN AL DOILEA AN DE VIAȚĂ

Vaccinul meningococic Infecțiile cu *Neisseria meningitidis* C (meningococul C)

Boala	<p>Infecția meningococică (<i>Neisseria meningitidis</i>) poate provoca boli grave. Se poate manifesta prin meningită (infecția membranelor care acoperă sistemul nervos central), cu posibile consecințe permanente (surditate 15-30%, 2-3% hidrocefalie, retard mental 5-20%), sau prin septicemie (infecția sângelui). În medie, în fiecare an, în Italia, se îmbolnăvesc de boala meningococică aproximativ 150 de persoane.</p> <p>Boala este mai frecventă la copiii cu vârsta sub un an, la pacienții predispuși cu alte boli și la persoanele care trăiesc în colectivitate (militari, studenții din colegii etc.). O altă categorie de vârstă supusă riscului, deși mai puțin frecvent, este cea a adolescenților și a tinerilor adulți.</p>
Vaccinarea	<p>Vaccinul antimeningococic indicat pentru imunizarea copiilor este vaccinul conjugat de tip C.</p> <p>Vaccinarea reprezintă cel mai eficient mijloc de reducere a riscului de deces sau de daune permanente rezultate din infecția meningococică.</p> <p>Vaccinurile disponibile în prezent nu protejează împotriva tuturor formelor acestei boli.</p> <p>Vaccinarea cu vaccinul conjugat de tip C este oferită în mod activ și gratuit copiilor în cel de-al 2-lea an de viață (și anume, la vârsta de 13 - 15 luni) și persoanelor cu vârsta de 16 - 17 ani.</p> <p>Vaccinul este gratuit pentru persoanele cu risc, pentru persoanele care călătoresc, cu vârsta mai mică de 18 ani și pentru toate persoanele implicate în proiecte de cooperare sau umanitare.</p> <p>Eficacitatea vaccinului conjugat este de aproximativ 85-90%.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Această vaccinare, la fel ca celelalte, trebuie amânată temporar, în cazul în care copilul prezintă o boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Nu există situații clinice care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția acelor persoane care au prezentat reacții alergice semnificative la substanțele conținute în vaccin sau la doze anterioare ale vaccinului respectiv.</p>
Efecte secundare	<p>Vaccinul împotriva meningococului provoacă, de obicei, reacții moderate, cum ar fi roșeață, durere și umflături în locul de injectare, reacțiile febrile fiind rare.</p>

LA VÂRSTA DE ȘASE-ȘAPTE ANI

Vaccinarea de rapel

La această vârstă se oferă cu prioritate un vaccin constituit dintr-o formulă cu patru componente (tetraivalent DTPa-VPI), care răspunde necesității unui rapel împotriva următoarelor boli:

- difterie
- tetanos
- tuse convulsivă
- poliomielită

Această a patra doză completează ciclul de bază, care a început în primul an de viață, asigurând o protecție pe termen lung.

De asemenea, ca o prioritate, se oferă o a doua doză de vaccin tetraivalent MMRV împotriva bolilor:

- rujeolă
- oreion
- rubeolă
- varicelă

DUPĂ VÂRSTA DE ZECE ANI

Vaccinarea împotriva varicelei este oferită copiilor care nu au fost deja vaccinați la vârsta de 13-15 luni (PNPV 2017-2019 introduce această vaccinare începând din anul 2017) sau care nu au învins boala. Vaccinarea este recomandată copiilor și adulților cu risc, și anume acelor persoane care datorită condițiilor individuale, de muncă sau de mediu sunt mai predispuse la complicații ale bolii.

Între vârsta de 12 și 17 ani, **celor care au primit vaccinurile de bază sau care au învins tusea convulsivă**, li se oferă vaccinarea de rapel diftero-tetano-pertussis acelar - formularea pentru adulți (DTPa-VPI).

Se recomandă efectuarea de rapeluri suplimentare la fiecare zece ani.

Concomitent, se propune, de asemenea, vaccinul tetravalent conjugat împotriva meningococului de tip A, C, W₁₃₅, Y.

DUPĂ VÂRSTA DE ZECE ANI

Varicela

Boala	<p>Varicela este o boală infecțioasă foarte contagioasă. Transmiterea bolii are loc prin contact cu leziuni ale persoanei infectate sau pe cale respiratorie.</p> <p>Aceasta se manifestă prin febră ușoară, dureri de cap și indispoziție, urmată de apariția erupției la nivelul pielii: mici pete roșii în relief (papule), care se transformă în vezicule și care persista timp de 3-4 zile. Ulterior, acestea se transformă în cruste.</p> <p>Perioada de incubație este de 14-21 zile. Contagierea are loc înainte cu 5 zile de la erupția cutanată și până la 5 zile după apariția veziculelor. Complicațiile pot fi următoarele: suprainfecția bacteriană a veziculelor, pneumonie (cea mai frecventă complicație la adulți, în 20% din cazuri), scăderea numărului plachetelor sanguine, meningoencefalită (1,7 cazuri din 100.000 la copii, 15 cazuri din 100.000 la adulți). Infecția contractată de către o femeie gravidă poate afecta fătul sau poate cauza varicela la nou-născuți.</p> <p>Letalitatea în cazul varicelei este de 2 cazuri la 100.000 (30 cazuri din 100.000 la adulți).</p> <p>Odată ce a avut loc infectarea, virusul varicelei persistă într-o formă latentă. În unele cazuri (10-20%), în special la vârstnici și pacienții cu imunitate scăzută, virusul se poate reactiva cauzând herpes zoster sau „zona zoster”, caracterizată prin leziuni veziculare, distribuite în grup în zone localizate ale suprafeței corpului, de multe ori însoțite de o durere puternică. În prezent varicela este boala cea mai răspândită în Italia, cu mii de cazuri raportate în fiecare an.</p>
Vaccinarea	<p>Vaccinul împotriva varicelei este constituit din virus viu atenuat.</p> <p>Vaccinarea împotriva varicelei este oferită la vârsta de 11 ani copiilor care nu au depășit boala sau care nu au fost vaccinați la vârsta de 13-15 luni (persoane sensibile). Aceștia au nevoie de 2 doze la o distanță de cel puțin 4 săptămâni.</p> <p>Vaccinarea este o prioritate pentru copiii care fac parte din categoriile cele mai expuse riscului de a contracta varicelă și de a dezvolta complicații. Aceștia sunt copii cu leucemie, imunodepresie, candidați pentru transplant sau transplanturi, pentru care evoluția clinică a varicelei ar fi deosebit de gravă sau letală.</p> <p>Eficacitatea vaccinului este de 70-85% în prevenirea formelor ușoare și de 95-100% în prevenirea formelor severe.</p> <p>De asemenea, este indicată și vaccinarea copiilor care locuiesc cu o mamă însărcinată, deoarece virusul vaccinului (atenuat) nu provoacă boala persoanelor cu care se conviețuiește.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Circumstanțele în care se recomandă amânarea acestei vaccinării sunt:</p> <ul style="list-style-type: none">• boală acută cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic;• administrarea recentă de imunoglobuline, sânge sau plasmă, produse care pot împiedica un răspuns imun bun la vaccin;• administrarea recentă a unui alt vaccin pe bază de virusuri vii atenuate.
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Vaccinul anti-varicelă nu trebuie administrat în următoarele situații:</p> <ul style="list-style-type: none">• defecte grave ale sistemului imunitar din cauza unor boli sau tratamente;• reacții alergice severe la constituenții vaccinului sau la administrarea anterioară a vaccinului respectiv.
Efecte secundare	<p>Vaccinul împotriva varicelei este bine tolerat.</p> <p>În aproximativ 20% din cazuri, în locul în care a fost efectuată injecția, pot apărea roșeață și umflături, care dispar foarte repede.</p> <p>De la 5 la 26 de zile după vaccinare este posibil să apară febra, de obicei moderată și de scurtă durată (1-2 zile); în circa 6% din cazuri, este posibil să apară simptome de varicela atenuată.</p>

Infecțiile cu Papilloma Virus uman - HPV

<p>Boala</p>	<p>Papiloma Virus uman (HPV) este un virus care infectează celulele aparatului genital. Se cunosc 100 de tipuri ale acestui virus, iar 16 dintre acestea sunt considerate cu risc ridicat de a provoca cancer; în special, unele tipuri pot cauza cancer de col uterin. Tipurile de HPV 16 și 18 sunt prezente în 70% din cazurile de cancer a zonelor genitale; tipurile de HPV 6 și 11 și celelalte tipuri sunt cu risc scăzut de cancer și pot determina leziuni benigne, cum ar fi condiloamele. S-a demonstrat că vaccinul poate proteja chiar și împotriva altor tipuri de tumori (ale vulvei, vaginale și anale).</p> <p>75% din populația activă sexual în cursul vieții sale a intrat în contact cu HPV și aproximativ jumătate din aceasta este infectată cu un tip de HPV care poate cauza cancer. Infecția, care este cea mai întâlnită în rândul celor cu transmitere sexuală și care pot cauza cancer, poate fi, de asemenea, contractată prin raport sexual, incomplet.</p> <p>În majoritatea cazurilor (80-90%) HPV este eliminat spontan; într-un procent mic de cazuri virusul, care rămâne în celulele aparatului genital, le transformă în celule anormale care pot evolua în cancer; evoluția este foarte lentă, iar manifestarea cancerului se observă în principal, după vârsta de 35 de ani.</p> <p>Începând cu anii nouăzeci, în regiunea Piemonte femeilor începând cu vârsta de 25 de ani li se oferă gratuit un screening pentru evidențierea leziunilor precoce, într-un stadiu în care acestea pot fi tratate cu succes.</p> <p>Din păcate, în Italia există în fiecare an aproximativ 3.500 de cazuri de cancer de col uterin și 1.000 de decese cauzate de acesta; La acestea se adaugă alte tipuri de cancer (vulva, vagin, anus) care au drept cauză HPV.</p>
<p>Vaccinarea</p>	<p>În Italia sunt disponibile trei vaccinuri (unul bivalent, unul tetravalent și unul 9-valent) constituite din proteine de la suprafața virusului, care imunizează împotriva celor două tipuri de HPV 16 și 18; vaccinul tetravalent poate oferi imunitate și împotriva tipurilor de HPV 6 și 11, responsabile pentru condiloame; vaccinul 9-valent protejează împotriva tipurilor de HPV 16, 18, 6, 11, 31, 33, 45, 52 și 58.</p> <p>Vaccinarea este cea mai eficientă atunci când este administrată înainte de începerea activității sexuale; la femeile care au avut deja raporturi sexuale eficacitatea este mai mică deoarece s-ar putea ca acestea să se fi infectat deja. Vaccinul este utilizat pentru a preveni infecția, și nu pentru a trata infecțiile deja existente.</p> <p>Vaccinul se administrează prin două injecții intramusculare în partea superioară a brațului. Nu se cunoaște încă durata de protecție, dar în acest moment nu sunt prevăzute doze de rapel.</p> <p>Vaccinul este oferit gratuit fetelor și băieților, începând de la vârsta de 11 ani, iar pentru toți cei care nu sunt incluși în această ofertă gratuită există posibilitatea de achiziționare la prețul de cost de la clinicile de vaccinare ASL.</p> <p>Femeile, vaccinate și nevaccinate, care au ajuns la vârsta de 25 de ani, trebuie să înceapă și să continue să efectueze teste de screening pentru a diagnostica leziunile precanceroase, deoarece nu toate pot fi prevenite prin vaccinare.</p>
<p>Când trebuie amânată vaccinarea</p>	<p>Această vaccinare, la fel ca celelalte, trebuie amânată temporar în cazul unei boli acute cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
<p>Când nu trebuie efectuată vaccinarea</p>	<p>Nu există situații clinice care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția acelor persoane care au prezentat reacții alergice foarte grave la substanțele conținute în vaccin sau la doze anterioare ale vaccinului respectiv.</p>
<p>Efecte secundare</p>	<p>Vaccinul împotriva virusului papiloma uman este sigur și eficient. Reacțiile adverse observate cel mai frecvent după vaccinare sunt: durere, roșeață și umflături în locul injectării, dureri de cap, febră, greață și alte simptome gastrointestinale, urticarie, dureri articulare și musculare.</p>

Infecțiile cu *Neisseria meningitidis* A, C, W₁₃₅, Y (meningococul ACWY)

<p>Boala</p>	<p>Meningococul este o bacterie care poate provoca doua tipuri de boli: septicemie (infecția sângelui) și meningita (inflamarea membranelor care acoperă creierul și măduva spinării).</p> <p>Boala meningococică este relativ rară în Italia. Oamenii sunt infectați cu cinci tipuri de meningococ, numite serogrupuri, care sunt indicate cu litere ale alfabetului: A, B, C, Y, W₁₃₅.</p> <p>În Italia predomină serogrupurile C și B, în timp ce celelalte serogrupuri (A, Y, W) sunt în prezent mai răspândite în alte țări, atât din Europa, cât și din alte zone.</p> <p>Cei mai afectați de această boală sunt copiii, adolescenții și tinerii adulți. Boala devine din ce în ce mai rară, odată cu înaintarea în vârstă.</p> <p>Oricine poate contracta o infecție meningococică, totuși, sunt supuse unui risc mai ridicat persoanele care prezintă:</p> <ul style="list-style-type: none"> • scăderea severă a sistemului imunitar din cauza unei boli (de exemplu, infecția cu HIV) sau a unui tratament (chimioterapia cancerului, radioterapia, utilizarea prelungită de steroizi, la doze mari) • funcționalitate scăzută sau îndepărtarea chirurgicală a splinei. <p>Meningococul, în mod similar cu mulți alți germeni, se transmite prin tuse, strănut sau, în orice caz printr-un contact intim între persoane; acesta se stabilește pe suprafața interioară a nasului și gâtului, unde poate trăi chiar și luni de zile, fără a provoca nicio leziune. Uneori, din motive care nu sunt încă pe deplin cunoscute, acesta poate trece în sânge; prin sânge poate ajunge la meninge.</p>
<p>Vaccinarea</p>	<p>În Italia sunt disponibile două vaccinuri împotriva meningococului ACWY; unul este indicat pentru imunizarea activă a persoanelor începând de la vârsta de 6 săptămâni, iar celălalt de la 24 de luni.</p> <p>Este vorba despre vaccinuri inactivate (de exemplu, obținute cu fragmente de bacterie) și conjugate, adică legate la o anumită proteină pentru a le face mai eficiente. La fel ca în cazul oricărui vaccin, eficacitatea este mare, dar nu absolută.</p> <p>Vaccinul se administrează printr-o injecție intramusculară în partea superioară a brațului; este necesară o singură doză. Vaccinul se oferă în mod activ și gratuit adolescenților cu vârsta între 12 și 17 ani.</p>
<p>Când trebuie amânată vaccinarea</p>	<p>Această vaccinare, la fel ca celelalte, trebuie amânată temporar în cazul unei boli acute cu febră sau tulburări generale considerate importante din punct de vedere clinic.</p>
<p>Când nu trebuie efectuată vaccinarea</p>	<p>Nu există situații clinice care să nu permită efectuarea acestei vaccinări, cu excepția acelor persoane care au prezentat reacții alergice foarte grave la substanțele conținute în vaccin sau la doze anterioare ale vaccinului respectiv.</p>
<p>Efecte secundare</p>	<p>Gradul de siguranță al acestui vaccin este comparabil cu cel al altor vaccinuri de rutină.</p> <p>Este posibil să apară următoarele efecte secundare:</p> <ul style="list-style-type: none"> • reacție locală cu umflături, roșeață și durere • febră • iritabilitate, plâns prelungit (la copiii mici) • dureri de cap (mai puțin frecvente la copiii mici) • oboseală, somnolență

Vaccinurile oferite copiilor cu risc

Vaccinurile oferite copiilor cu risc

Gripa

Boala	<p>Gripa este o boală infecțioasă contagioasă cauzată de virusurile gripale. Aceasta se transmite pe cale respiratorie de la o persoană infectată.</p> <p>Principalele simptome sunt: febră, tuse, dureri în gât, dureri de cap, dureri musculare, frisoane.</p> <p>Boala atacă anual în toată lumea, persoane de toate vârstele. Mulți oameni se îmbolnăvesc pentru câteva zile, însă la alte persoane boala poate avea un curs mai grav, care duce la spitalizare. Gripa provoacă sute de decese în fiecare an, în special la persoanele în vârstă.</p> <p>Virusurile care provoacă gripa se modifică deseori și în fiecare an trebuie să se prepare un nou vaccin gripal pentru a se garanta eficiența acestuia.</p>
Vaccinarea	<p>Protecția oferită de vaccin este deplină la două săptămâni de la vaccinare. Unele persoane vaccinate se pot îmbolnăvi de gripă, însă, de obicei, de o formă mai ușoară.</p> <p>Vaccinul nu protejează împotriva virusurilor respiratorii, altele decât cele conținute în vaccin.</p> <p>În ceea ce privește copiii, vaccinarea este o prioritate (de la 6 luni), în cazul în care suferă de:</p> <ul style="list-style-type: none">• boli cronice ale căilor respiratorii, ale aparatului circulator, urinar;• boli de sânge;• diabet și alte boli metabolice;• sindroame de malabsorbție intestinală;• fibroză chistică;• boli congenitale și dobândite care implică producția deficitară de anticorpi, boli pentru care sunt programate intervenții chirurgicale majore;• boli reumatice sub tratament cronic cu acid acetilsalicilic;• boli neurologice. <p>Eficacitatea vaccinului este de 59% la copiii sănătoși cu vârsta de peste doi ani.</p> <p>Vaccinarea necesită două doze, la o distanță de cel puțin 4 săptămâni, până la vârsta de 9 ani, în cazul în care aceasta este prima vaccinare și o singură doză după 9 ani.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>Persoanele care prezintă o boală acută, gravă sau moderată trebuie să aștepte ameliorarea clinică sau vindecarea înainte de a primi vaccinul.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Vaccinarea nu este recomandată persoanelor alergice la una dintre componentele vaccinului.</p>
Efecte secundare	<p>Reacțiile cele mai frecvente sunt: durere, roșeață și umflături în locul injectării, stare de rău și febră începând la 6-12 ore după vaccinare și cu o durată de 1-2 zile.</p> <p>Tulburări neurologice sunt rare (1-2 cazuri la un milion de persoane vaccinate), acest risc fiind, de fapt, cu mult mai mic decât cel prezentat de o gripă severă.</p>

Vaccinurile oferite copiilor cu risc

Hepatita A

Boala	<p>Hepatita A este o boală febrilă acută care afectează ficatul, cu vindecare spontană, cu febră, anorexie, greață, stare de rău, disconfort abdominal, urmată în termen de câteva zile de icter (piele de culoare gălbuie). Formele asimptomatice sunt, de asemenea, frecvente, în special în timpul epidemiilor și la copii.</p> <p>Hepatita A este cauzată de un virus care se transmite de la persoană la persoană sau prin consumul de apă sau a unor alimente crude (sau care nu au fost preparate suficient), în special crustacee, crescute în apă contaminată cu deșeuri menajere care conțin acest virus. Infecția este, de asemenea, frecventă în rândul persoanelor care călătoresc în țări în care boala este endemică, inclusiv în rândul homosexualilor și printre cei care folosesc droguri intravenoase. Transmiterea mamă-copil este rară, la fel ca și transmiterea prin transfuzie.</p> <p>Hepatita A este răspândită în întreaga lume, atât sub formă sporadică, cât și sub formă epidemică. În țările în curs de dezvoltare cu condiții sanitare precare, infecția se răspândește rapid în rândul copiilor, la care boala este adesea asimptomatică, motiv pentru care mulți adulți sunt deja imuni la boală.</p>
Vaccinarea	<p>Eficacitatea vaccinării este de 94-100% după două doze.</p> <p>Vaccinul pentru hepatita A trebuie administrat prin injectare intramusculară. În Italia există două vaccinuri diferite, care oferă protecție împotriva infecției după numai 14-21 de zile.</p> <p>Vaccinarea este oferită gratuit persoanelor de toate vârstele implicate în proiecte de cooperare/umanitare și tuturor persoanelor cu vârsta sub 18 ani, cu o atenție specială pentru copiii care călătoresc în țări în care boala este endemică și pentru anumite grupe de risc.</p> <p>Foarte importante sunt, de asemenea, normele de igienă generale pentru prevenirea infecției fecal-orală (igiena personală, spălarea și prepararea legumelor, a fructelor de mare etc.) și controlul cultivării și al comercializării fructelor de mare.</p> <p>Nu există contraindicații pentru utilizarea la persoanele imunodepresive.</p>
Când trebuie amânată vaccinarea	<p>La fel ca în cazul oricărui alt vaccin, vaccinarea trebuie amânată pentru persoanele cu infecții acute și severe. Cu toate acestea, prezența unei infecții minore nu constituie o contraindicație pentru vaccinare.</p>
Când nu trebuie efectuată vaccinarea	<p>Vaccinul nu trebuie administrat persoanelor cu hipersensibilitate la oricare dintre componentele vaccinului. Nu există date disponibile privind siguranța în timpul sarcinii, cu toate că riscul este considerat scăzut sau inexistent.</p>
Efecte secundare	<p>Reacțiile adverse sunt moderate și includ durere locală și, mai rar, întărirea zonei în care a fost făcut vaccinul.</p>

Vaccinurile oferite copiilor cu risc

Infecțiile cu rotavirus

A se vedea fișa de la pagina 16

Vaccinurile oferite copiilor cu risc

Infecțiile cu *Neisseria meningitidis* (meningococ)

A se vedea fișele respective

Vaccinuri oferite la preț de cost

Pentru cohortele de naștere care nu sunt incluse în oferta activă și gratuită, Regiunea Piemonte pune la dispoziție toate vaccinurile la preț de cost.

„Preț de cost” înseamnă prețul de achiziție al unui produs (inclusiv TVA), la care se adaugă costul de administrare a produsului, în valoare de 16 Euro; plata sumei de 16 euro se efectuează la prima vaccinare, indiferent de numărul de vaccinuri administrate și nu mai trebuie solicitată la sesiunile de vaccinare ulterioare, necesare pentru a finaliza ciclurile de vaccinare inițiate și nici pentru vaccinările amânate din orice motiv pentru o sesiune de vaccinare ulterioară.

Alte informații utile

Medicii, lucrătorii din domeniul sănătății, asistenții medicali generaliști din cadrul Serviciilor de vaccinare ale Autorității Sanitare Locale (ASL) și medicul de familie cu specialitatea Pediatrie, vă vor oferi toate datele și informațiile pe care doriți să le solicitați.

Pentru mai multe informații:

- SeREMI- ASL AL: <http://www.seremi.it/>
- Genitori più: www.genitoripiu.it
- Portalul de epidemiologie pentru sănătate publică: www.epicentro.iss.it
- Portalul medical și științific privind vaccinările, administrat de Societatea Italiană de Igienă: www.vaccinarsi.org
- „Vaccinări pediatrice: întrebări dificile”
<http://www.seremi.it/content/vaccinazioni-pediatriche-le-domande-difficili>